

Knudsen) fremhævede som ganske dræbende for denne Mand, at han gentagne Gange havde forsøgt at faa Afgangsprøven fra Akademiet, uden at det var lykkedes ham; ja, der er dog andre, der ikke have faaet en Afslutning paa deres Studier, og som desuagtet ere blevne ret habile Folk; det ærede Medlem for Fredensborg er jo selv et Eksempel derpaa. For øvrigt har den paagældende Mand, skønt han har denne Mangel, dog nu praktiseret i omtrent 20 Aar, og hvad han i Praksis har udrettet, ja, derom har det ærede Medlem for Frederiksberg f. Eks. dagligt Vidnesbyrd i den Villa, han selv bebor, og som han, efter hvad der er mig sagt, er særdeles tilfreds med. Den har jo netop Hr. Lange bygget. Men ved Siden af Hr. Lange staar saa som Arkitekt Hr. Ludvig Andersen. Nu skal jo denne Mand gøres til intet. Han slaar ikke til overfor de Krav, som de ærede Medlemmer her med den Sagkundskab, de sidde inde med eller repræsentere, stille til en Arkitekt. Maa jeg i den Forbindelse oplyse, at jeg her har i min Haand en Udtalelse fra Arkitekt Blichfeldt og Arkitekt Professor Ambye, der lyder saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske oplæse den —: „Paa givne Anledning erklære undertegnede, at efter vor Mening er Arkitekt Ludvig Andersen i Besiddelse af en saadan Modenhed, at han saavel teknisk som kunstnerisk vil være i Stand til at løse en hvilken som helst Opgave, der maatte blive ham stillet, saavel af Staten som af private.“ Denne Skrivelse er dateret den 23. November 1907. Den Omstændighed, som det ærede Medlem for Fredensborg fandt afgørende, at Ludvig Andersen kan vente i Morgen eller dog i den nærmeste Fremtid at blive ekskluderet af „Akademisk Arkitektforening“, har jo intet som helst med hans *kunstneriske* Egenskaber at gøre. Jeg skal selvfølgelig ikke her komme ind paa de Forhold, som have givet Anledning til den Kontrovers mellem ham og hans Fagforeningsfæller, som formodentlig vil give sig et saadant Udslag, men deri vil jo selv det ærede Medlem give mig Ret, at det intet har med Mandens kunstneriske Kvalifikationer at gøre.

Dette vil man altsaa ikke nøjes med. Hvem er det da, man vil have skal raade i denne Sag? Man nævner Bygmesteren for det ny kgl. Bibliotek, Professor Hans Holm, man nævner Slottets Arkitekt Thorvald Jørgensen, og det ærede Medlem for Fredensborg krævede endvidere i Tilslutning til en Skrivelse, som skulde være og

ogsaa er indkommen til mig fra „Foreningen for gamle Mindesmærkers Bevarelse“, at Kunstakademiet skulde høres. Jeg indrømmer, at ingen af disse ere blevne hørte, og at jeg ikke føler Trang til at høre nogen af dem. For saa vidt angaar en af dem, Thorvald Jørgensen, Slotsbygmesteren, finder jeg saa meget mindre Anledning til at høre ham officielt, som det er mig bekendt, at hans Planer til Anvendelse af den Del af Slottets Omgivelser, her er Tale om, hidtil i alt Fald, ere faldne paa det nøjeste sammen med det Projekt, her foreligger. Det vil ærede Medlemmer maaske drage i Tvivl efter den Artikel, som samme Mand har indrykket i Aftes i „Berlingske Tidende“, men det er alligevel saaledes. Hr. Thorvald Jørgensen har saavel overfor Slottets Byggeudvalg som overfor mig og overfor den Kommission, der har været nedsat, forevist en Gibsmodel til selve Slottet med nærmeste Omgivelser, bl. a. dette Terrain her, som paa det nøjeste stemte med det Projekt, her foreligger, baade med Hensyn til Gennembyrningen af det kgl. Bibliotek, med Hensyn til Forlængelsen af de bevarede Rester deraf ved 2 ny Fløje ind mod det kgl. Bibliotek med den Forbindelsesgang, som her er antydnet, ja, jeg tror, jeg tør sige, endogsaa med Hensyn til selve Façaderne. I alt Fald er det givet, at han, netop da man spurgte ham derom, krævede, at de skulde holdes i Barokstil for at staa til Rigsdagsfaçaden, og det er netop den Stil, de ere holdte i her. Dette med Hensyn til den Modstand mod Projektet, man maatte bygge paa denne Mand.

Jeg kan dog heller ikke undlade her at minde om, at havde man for 2 Aar siden fulgt det Krav, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) nu stiller, men som han den Gang var enig med mig om ikke at følge, nemlig at høre Arkitektverdenen, specielt Akademisk Arkitektforening, inden man gik videre, saa var Thorvald Jørgensen ikke bleven sat paa den Plads som Slotsbygmester, hvorfra han nu søger at ødelægge det Projekt, her er Tale om. Ogsaa den Gang rejstes der jo netop fra Arkitektverdenens Side en endnu stærkere Storm mod Slotsprojektet end den, der endnu er kommen frem mod det her foreliggende Projekt.

Regeringen føler altsaa ingen Trang til at indhente yderligere Erklæringer fra nogen Side med Hensyn til dette Projekt. Vi ere i alle Maader tilfredsstillede derved. Det fyldestgør de praktiske Krav, som fra Administrationens Side maa stilles til de